

ERIC GANSWORTH

Misszió

1.

Új Mexikóban vagyunk
Új Mexikóban vagyunk egy dombon
Új Mexikóban vagyunk egy apró templomban a dombon

A szentély sötét
A szentély sötét a fa korhadt
A szentély sötét, orrunk megtelik történelemmel
És valamivel többel, mint a korhadó fa szaga.

A padló támasztékai hosszúak
A padló támasztékai hat láb hosszúak
A padló támasztékai alig hosszabbak hat lábnál

Széles lécek közöttük
Három lábnyi széles lécek közöttük
A három lábnyi széles lécek közöttük két könyöknyi szélesek
nem kell matematikusnak lenni, hogy emberi feltételek mellett
megértsük ezen dimenziókat

Papok egymás mellett
Papok sorban egymás mellett
Papok sorban együtt a lécek alatt, ott ahol
mint mondják valamiféle áldás száll azokra
akik egymás mellett állnak a törékeny deszkák fölöttük
együtt végre kifejezhetik reményeiket és félelmeiket

2.

A barátaim hívók

A barátaim tapasztaltak ennek eredményeképpen hittel telítettek

A barátaim átélték a halál közelségét ennek eredményeképpen
részben múlandó hittel telítettek.

Hisznek istenben

Hisznek istenben, mert ad

Végül bevallják, hogy hisznek istenben, mert elvesz dolgokat
amiket néha visszaszad.

A tudomány mentette meg őket

A tudomány mentette meg őket, attól hogy a mennyekbe kerüljenek

A tudomány mentette meg őket, attól hogy a mennyekbe kerüljenek
de hitük istenben toltta ki érkezésük idejét.

Azt hiszik titkokat őrzök

Azt hiszik olyan titkokat őrzök, amelyek megmentik őket

Azt hiszik olyan titkokat őrzök, amelyek megváltoztatják a helyzetet
de nem mentem meg őket a csalódástól, élvezem tévedésem a földön,
ahol

árnyékunk lábunk alatt vérként megállíthatatlanul pocsolóába gyűlik

3.

Meglátogatunk mindent a délnyugaton

Meglátogatunk minden templomot a délnyugaton

Meglátogatunk minden régi templomot a délnyugaton, ahol
megismertetik velem a hit történelmét egy számomra szokatlan
környezetben, remélve, hogy ez tette csábít, feltüzeli a füstölgő cédrust,
vagy felfedi teknősbéka-csörgőmet az utolsó pillanatban, így kerülve el
a szerencsétlenséget, ám hogy mégis mit remélnék tőlem továbbra is
homályban
marad.

Mindnél felsorakoznak és leróják

Minden missziónál felsorakoznak és leróják tiszteletüket annak az ötletnek
amit majd megjutalmaznak a halasztás végén, bár a halasztás így is
kedvükre van

csak úgy, mint a diák hitel visszafizetésének elhalasztása.

Minden missziónál felsorakoznak és leróják tiszteletüket.

A Chimayo Misszió földje reményt ad nekik és ők a következő tesztig cipelik magukkal apró üvegcsékben, ha a kemo nem hatásos van más kísérleti gyógyszer egy dombbal odébb, egy dombbal odébb. A Chimayo Misszió földje reményt ad nekik a következő tesztig Chimayo reményt ad

4.

Azt akarom nekik mondani, hogy élvezzük az életet ott, hol éppen tartunk és ne foglalkozunk avval amit mások mondanak, hogy talán egy dombbal odébb,
mert nekem ez a hitem.
Azt akarom nekik mondani, hogy ne keresgessék a szomszédos dombot
Azt akarom, hogy ne

Nem képesek hinni, amiben mi hiszünk, hogy a legjobbat hozzuk ki itteni életünkéből, hogy nincs megegyezés, nem keressünk jobbat egy dombbal odébb
ennyi az egész, ránk kérdeznek, amikor eljött a vég, így találunk vissza az égbe, amikor
eljön az idő, próbálom megértetni velük, újra és újra, látva csalódottságukat bennem
szemtől-szembe, tudom azt gondolják betartok nekik, mert nem egyforma vér
folyik az ereinkben.
Nem hiszik el, hogy megtesszük utunkat, amikor eljön az idő
Nem hiszik el

5.

Ez is azon helyek egyik, ahol az emberek mástól várják a csodát, pedig csak más reményt és más félelmet találnak.
Ez egy más remény és más félelem.

6.

Ez egy misszió

Vers a gerendákhoz nagybátyám házában, lakatlan mostanában

Mielőtt meghalt, megjegyezted a
nagybátyám játszottá rozsdás dalokat
a szálkás húrokon mélyen, mámorosan
leásva ujjáival imádkozva
kítartva még egy utolsó „Jambalaya” kórust
hogy még egyszer igaz szívvel
mondhassuk viszlát Joe
azt állította, hogy ezen a gitáron együtt
jammelt Hank Williams-szel*,
pillantást vetni a bluesra
abban a fehér fiúban,
gönceit vigyorogva ledobva, megbocsátja
cowboy kalapját, van idő
felszívni a varázst, visszalopni
Robert Johnsonnak** és mindenkinek
akinek az ujja vérzik attól a vastag
indigó létől és összeönteni
az ősi indián füsttel
vörösen siklani a bluesba, bíbor felhőket
virágozni zsíros hangjáratokon át
ahol évtizednyi sör verejték édesítette a sötétebb hangokat.

Most is bluest kell játszánunk
bár a közbeeső években
elfelejtettük az akkordokat
amelyek haza vezettek volna, ha
netán emlékezetedben lejátszol néhányat,
átlónéd azt a párat?

Gyukics Gábor fordításai

* Hiram King “Hank” Williams (1923 – 1953) amerikai country zenész ikon

** Robert Leroy Johnson (1911 – 1938) a legnevesebb amerikai Delta Blues gitáros